

- 15 Καὶ πάλιν ποτὲ τῷ Ἀντιφῶντος ἐρομένῳ αὐτὸν, πῶς ἄλλως μὲν ἠγοῖτο πολιτικὰς ποιεῖν, αὐτὸς δὲ ἔπραττοι τὰ πολιτικὰ, εἴπερ ἐπίσταίτο; Ποτέρως δ' ἂν, ἔφη, ὡς Ἀντιφῶν, μᾶλλον τὰ πολιτικὰ πράττοιμι, εἰ μόνος αὐτὰ πράττοιμι, ἢ εἰ ἐπιμελοίμην τῷ ὡς πλείστους ἰκανὸς εἶναι πράττειν αὐτά;

C A P V T VII

Ad suos a iactantia auertendos, et cohortandos, ut, quales haberi velint, tales esse studeant, utitur inductione a tibicine, imperatore, gubernatore, diuite, forti et robusto sumta.

Ἐπισκεψώμεθα δὲ, εἰ καὶ ἀλαζονείας ἀποτρέπων τὴν συνόντας ἀρετῆς ἐπιμελεῖσθαι προέτρεπεν· αἰεὶ γὰρ ἔλεγεν, ὡς ἐκ εἴη καλλίων ὁδὸς ἐπὶ εὐδοξία, ἢ

§. 15. ἠγοῖτο] MS. Stob. habet ἠγοῖτο — πράττοι — ἐπίστατο, vltimum vitiose pro ἐπίστατο. Edd. gr. [h. c. Iunt. et Paris. Z.] habent ἠγεῖτο, quod ex ἠγοῖτο factum. Ἐπίσταίτο [quod est in Paris. Z.] habent cum ἠγοῖτο et πράττοι MSS. Vindob. et Paris. 3. Recte. Itaque recepi pro vulgatis ἠγεῖται — πράττει — ἐπίσταται. Ern.

ἢ πράττοι τὰ πολιτικὰ] Socrates semel tantum fuerat ἐπίστατης in Senatu Quinquentorum, vid. I, I, 18: neque vllum alium magistratum vnquam gessit, vt ipse tradit apud Platonem Apol. 20. Id cum vitio datum esset Philosopho ab aduersariis; purgat se causamque affert, quare in conciones publice prodire et reip. consulere veritus sit ibid. 19. Quam autem h. l. causam affert et quasi purgationem, eam late aliquo loco persequitur Plutarchus, ostendens, Socratem doctrina sua atque ex-

emplo plus profuisse ciuitati, quam multi qui ad remp. accessissent, vt eam opera sua iuarent, quantum possent. *Hindeb.*

§. 1. ἀλαζονείας] Nomen ἀλαζόνος definit Cyrus Cyrop. II, 2, 12. et rem eandem eodem plane modo tractat Cyrop. I, 6, 22.

ἐπὶ εὐδοξία] In Castal. est ἐπὶ εὐδοξίαν, haud dubie ex coniectura. Idem coniecit Stephanus et Reiskius, atque Ernestus in ed. vltima idem vt mollius recepit. Sed rectius tuetur vulgatum Hindeburgius. Nam nititur auctoritate certa librorum editorum scriptorumque: nec rarum est, ἐπὶ, loco accusatiui, adiunctum habere datiuum. Sic supra I, 3, 5 est ἐπὶ τῷ ἡεῖ: infra IV, 4, 3 ἐπὶ θανάτῳ ἀγαγεῖν: Oecon. XX, 18 ἐφ' ὧπερ ὠρμηται: Cyrop. VIII, 6, 2 ἐφ' οἷς ἰασιν: de Venat. VI, 5 ἐπὶ θήρῃ ἐξίεναι: de Vestig. III, 4 ἐπὶ ξενίᾳ καλεῖν. Cf. Perizon. ad Aelian. V. H. III, 37.